

Prøvelse paa Grundlag af de fra Generalstaben og fra Cheferne for Artilleri- og Ingeniørkorpsene allerede foreliggende eller eventuelt tilvebragte Erklæringer om, hvorvidt Beløbet fuldt ud vil strække til, navnlig i Henseende til Tilvejebringelse af Stormfrihed ved Middelgrundstortet og de andre Anlæg og med Hensyn til Anskaffelse af den nødvendige Forsyning med Ammunition.

Forsvaret ved Hjælp af Kystbefæstninger paa andre Steder af Sjælland og paa Masnedø kan jeg uden noget Forbehold anbefale. Batteriet ved Strandmøllen og det ved Mosede, det forstærkede Avedørebatteri saavel som Anlægget af Batterier ved Issefjordens Munding ville i fortrinlig Grad sikre de paagældende Strækninger. Og navnlig finder jeg Anlægene til Forsvar af det indre Farvand Syd for Sjælland i høj Grad tjenlige til Formaålet. Befæstningsanlæg som de her foreslaaede paa Masnedø, Stignæs og paa Vejro og Knudshoved i Forbindelse med faste Mine-spærringer ville sikkert her skabe et udmærket Tilholdssted for den Del af Flaaden, som Opretholdelsen af Herredømmet over dette Farvand er betroet, i Forbindelse med de Opgaver, den i øvrigt har, nemlig i Retning af at forhindre Landgangsforsøg.

Om det foreslaaede Anlæg af frem-skudte, forberedte Stillinger omkring København i en Linie omtrent fra Vedbæk ned til Store Vejleaaens Udløb kan jeg kun udtale, at dette Forslag selvfølgelig bør være Genstand for en Forhandling. Jeg kan ikke, forinden der foreligge nærmere Oplysninger om Linien og dens Anlæg, udtale noget om, hvorvidt den Linie, der her er angiven, netop er den rette, eller om denne Linie mulig bør ændres noget. Det er sikkert, at Linien er lang, og formentlig vil den ikke blive særlig stærk, naar dens Befæstning skal tilvejebringes for omtrent 10¹/₂ Mill. Kr. Bliver den svag, kan den komme til at forhale det Tidspunkt, da det af Flertallet og af os ønskede Kystforsvar kan træde i Virksomhed, thi først naar Organisationen af de Afdelinger, som skulle forsvare Linien, er fuldført, kan Kystforsvaret træde i Virksomhed. Det maa erindres som en Regel uden Undtagelse, at jo stærkere Linien er, desto færre Tropper binder den til sit Forsvar, desto mere frigør den til Forsvaret ved Kysten.

Det forekommer mig, at der vilde være opnaaet det bedste Resultat med Hensyn til en Sikring mod Overrumpling

— og denne Sikring er jo aldeles nødvendig for overhovedet at tilvejebringe Muligheden for Mobilisering og for et Forsvar ved Kysten —, om man ved Landbefæstningen paa samme Vis som ved Forstærkningen af Forsvaret til Søsiden i saa stor Udstrækning som muligt havde benyttet de alt tilstedeværende Anlæg som en Basis. Det har man gjort mod Søsiden og paa den Maade opnaaet et Resultat, som betegner en betydelig Forbedring af de nuværende Forhold, og en lignende Fremgangsmaade mod Landsiden vilde efter min Mening have ført til et gunstigt Resultat. Imidlertid ville mit Parti og jeg bøje os for de Udtalelser, som enten foreligge eller under Behandlingen tilvejebringes fra den ansvarlige Sagkundskab. Det er selvfølgelig rigtigt, at der ved den nuværende Landbefæstning som i øvrigt ved alle Befæstningsanlæg klæber Mangler, og at disse Mangler navnlig ere stærkt fremtrædende ved Nordfronten paa Grund af Bebyggelser tæt ind til Værkerne. For Vestfrontens Vedkommende ere disse Ulemper ikke til Stede i en saadan Grad, og de ville neppe heller komme til Stede i en overskuelig Fremtid. Jeg mener, at det er fuldstændig berettiget og ønskeligt, at Forsvaret mod Nord skydes noget længere frem, og jeg forventer, at det skal lykkes at komme til en forsvarlig Løsning af Sikringen mod Landsiden, uden at det af Regeringen dertil foreslaaede Beløb overskrides. Kan der ved selve Beliggenheden af den fremskudte Linie opnaas nogen Støtte fra de allerede tilstedeværende Anlæg, vil dette være af afgørende Betydning for hele Forsvaret mod Landsiden. Det maa tillige tages i Betragtning, at de nuværende Anlæg, som for største Delen kunne gøre god Nytte ved Forsvaret af Landsiden, ikke have nævneværdig Værdi ud over den militære.

Det er foreslaaet, at største Delen af den nuværende Befæstning, naar den fremskudte Linie i Løbet af 8—10 Aar er færdiggjort, skal desarmeres og afleveres til Finansministeriet. Det forekommer mig betænkeligt nu at træffe Bestemmelser om, hvad der skal ske efter Forløbet af et Tidsrum paa en halv Snes Aar, og under alle Omstændigheder kan jeg ikke forstaa, at man allerede nu i Enkeltheder vil fastslaa, hvilke Værker der skal desarmeres. Jeg synes, at man i saa Henseende kunde lade Fremtiden selv træffe Afgørelse. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at som det er gaaget med alle ældre Befæstningsanlæg, vil det gaa med de nuværende Værker, de